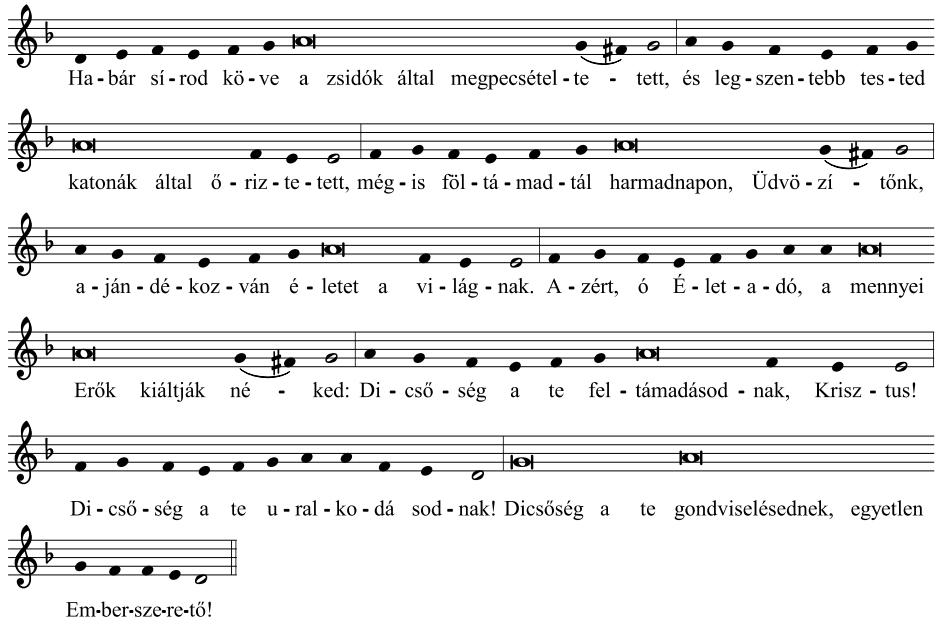

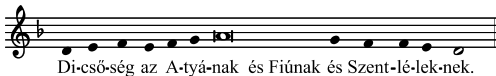
2024.11.17. Pünkösöd u. 26. vasárnap, 1. hang

Ft. tropár, 1. hang

Ha-bár sí-rod kö-ve a zsidók által megpecsétel-te - tett, és leg-szen-tebb tes-ted
katonák által ő - riz - te - tett, még - is föl - tá - mad - tál harmadnapon, Üdvö - zí - tőnk,
a - ján - dé - koz - ván é - letet a vi - lág - nak. A - zért, ó É - let - a - dó, a mennyei
Erők kiáltják né - ked: Di - cső - ség a te fel - támadásod - nak, Krisz - tus!
Di - cső - ség a te u - ral - ko - dá - sod - nak! Dicsőség a te gondviselésednek, egyetlen
Em-ber-sze-re-től!

Dicsőség... 1. hang, tropár-dallam

Di-cső-ség az A-tyá-nak és Fiúnak és Szent-lé-lek-nek.

Ft. konták, 1. hang

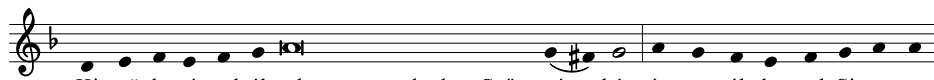
Föl - tá - mad - tál di - cső - séggel a sír - ból, és a vi - lá - got is föl - tá - masz - tot - tad,
mi - ért a mi em - be - ri természetünk mint Istent magasztal té - ged, mert a ha - lál
ál - ta - lad el - e - nyé - szett. Á - dám vi - ga - doz, a bilincseiből megszabadult Éva ör - ven - dez,
szív-ből kiáltván hoz-zád: te vagy Krisztus, ki mindnyájunknak föltámadást a ján-dé-koztál.

Most és... 1. hang, tropár-dallam

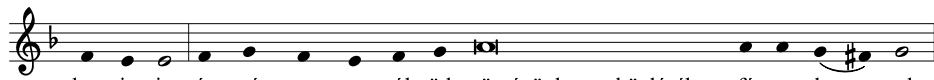

Most és min-den-kor és örökkön-ö-rök-ké. A-men.

Istenszüloi, 1. hang

Ki szü-le-té-sed ál-tal megszentelted a Szűz mé - hét, és meg-ál-dot-tad Si-me-on

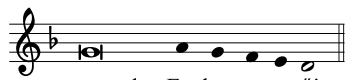
kar-ja-it, és már mos-tan-tól üd-vösségünk eszközlésében fá-ra-do - zol,

Krisz-tus Is-te-nünk, bé-kél-tesd meg a vi-szálykodásban élő né-pe - ket,

e-rő-sítsd meg az i-gazhitú ural-ko-dó-kat és né-pe-det, me-lyet meg-ked-vel-tél,

egyetlen Em-ber-sze-re-től!

Ft. prokimen, 1. hang

U-runk, legyen raj-tunk ir-gal - mad, a - mint ben-ned bíz - tunk,

a-mint ben-ned bíz - tunk!

Vers: Örvendjetek, igazak az Úrban, az igazakhoz illik a dicséret! (32. zsoltár)

Ft. alleluja, 1. hang

Al-le-lu - ja, al - - le-lu-ja, al-le-lu - ja.

Vers: Isten, aki megtorlást adsz nekem, a népeket aláam vetted, én szabadítóm haragos ellenségeimtől.

Vers: Aki nagy szabadulást adott királyodnak, és irgalmasságot cselekszel fölkenetteddel, Dáviddal, és az Ő ivadékával mindörökké. (17. zsoltár)

Valóban méltó, 1. hang, szthira

Valóban méltó dicsérni téged, Is-ten-szü-lő, a boldogságot és szép-lő-te - lent,
és a mi Iste-nünk-nek any-ját, ki a kerubok-nál tisz-tel - tebb és a szeráfoknál
hasonlíthatatla - nul di-csőbb vagy, ki az Is-tent, az I - gét sé-rü-lés nél-kül szül-ted,
té-ged va-ló-sá-gos Istenszülő, ma-gasz - ta - lunk!

Miatyánk, 1. hang, szthira

Mi Atyánk, aki a meny-nyek-ben vagy, szen-teltesd meg a te ne-ved, jöj-jön el a te
or-szá-god, le-gyen meg a te a-ka-ra - tod, a-mint a mennyben, úgy a föl-dön is.
Min-dennapi kenyerünket add meg ne-künk ma, és bocsásd meg vét-ke-in-ke-t, mi-képpen mi is
megbocsátunk az ellenünk vét-ke-zők - nek és ne vgy minket kí-sér-tés-be, de sza-ba-díts meg a
go - nosz - tól.